

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 25 juni 2019 met nummer RvVb-A-1819-1142
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0584-A

Verzoekende partijen	1. de heer Bart RUTTEN 2. mevrouw Loes RIJCKAERT wonende te 3930 Hamont-Achel, Bevrijdingsstraat 50
Verwerende partij	de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het Departement OMGEVING, afdeling Limburg vertegenwoordigd door advocaat Lieve DEHAESE met woonplaatskeuze op het kantoor te 3500 Hasselt, Luikersteenweg 187
Tussenkommende partij	de stad HAMONT-ACHEL , vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigd door advocaat Wim MERTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 16 mei 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 29 maart 2018.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het verkavelen van grond op de percelen gelegen te 3930 Hamont-Achel, Rangeerweg z.n., met als kadastrale omschrijving 1^e afdeling, sectie C, nummers 712C, 713E, 720D720F, 720G, 721, 722A, 722C, 722E, 723C, 723E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 18 juli 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 7 mei 2019 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkommende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 28 mei 2019.

De heer Bart RUTTEN voert het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Sven SILLEN *loco* advocaat Lieve DEHAESE voert het woord voor de verwerende partij.
Advocaat Philippe DREESSEN *loco* advocaat Wim MERTENS voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 21 september 2017 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor *“het verkavelen van grond in 19 loten voor open bebouwing met nieuwe wegaanleg”* op de percelen gelegen te 3930 Hamont-Achel, Rangeerweg z.n.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Neerpelt-Bree', vastgesteld met koninklijk besluit van 22 maart 1978 in woongebied met landelijke karakter.

De percelen liggen ook grotendeels binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'N.M.B.S.-terreinen - wijziging', goedgekeurd op 21 december 2011 in 'zone voor wonen'. De loten 17, 18 en 19 bevinden zich buiten het RUP in woongebied met landelijk karakter.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 november 2017 tot en met 15 december 2017, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Op 22 januari 2018 beslist de gemeenteraad goedkeurend omtrent de zaak van de wegen.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 13 december 2017 ongunstig voor wat betreft de ontbossing op de loten 19 en 20 omwille van de vaststelling dat het boscompensatievoorstel voor deze loten is ingevuld en ondertekend door een andere persoon dan de aanvrager van de verkavelingsvergunning.

Voor wat betreft de overige loten, is het boscompensatievoorstel opgemaakt en ondertekend door de aanvrager en is het advies voorwaardelijk gunstig.

Na indiening van een nieuw boscompensatievoorstel voor de loten 19 en 20 ingevuld en ondertekend door de aanvrager (thans tussenkomende partij), verleent het agentschap voor Natuur en Bos op 6 februari 2018 een gunstig advies mits naleving van de volgende voorwaarden:

“ ...

Het kappen van het bos wordt uitgevoerd voor 1 maart of na 30 juni

Het goedgekeurde boscompensatievoorstel met inbegrip van haar vooraarden op het gebied van compenserende maatregelen dient integraal deel uit te maken van de stedenbouwkundige vergunning.

...”

De verwerende partij verleent op 29 maart 2018 een verkavelingsvergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaanvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek

De aanvraag is verzonden naar de gemeente HAMONT-ACHEL voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 16/11/2017 tot 15/12/2017. Er werd 1 bezwaarschrift ingediend. Het bezwaar luidt als volgt:

[...]

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen.

1) De waardevolle bomenrij op perceel 720D is inderdaad aangeduid in het grafisch plan van het RUP. Volgens de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP moet deze houtwal als groene structuurlijn gehandhaafd blijven. Bij het verkavelingsontwerp werd deze groenstructuur dan ook geïntegreerd in de inrichting van het openbaar domein. Met uitzondering van één boom die gekapt dient te worden om de verkaveling te ontsluiten, blijven alle bomen behouden. Ter compensatie wordt er een nieuwe boom in de rij aangeplant.

2) De nieuwe bouwkwavel die grenst aan de eigendom van de bezwaarindiener blijft in privaat-eigendom. Deze eigenaar woont zelf al sinds 1973 ter plaatse (perceel 731A) en is zich bewust van het feit dat die bomen er staan en kent de historiek. Hij heeft aangegeven dat hij totaal geen intentie heeft iets met deze bomen te willen doen en pleit in tegendeel zelf voor het behoud ervan. In het verleden heeft hij zelf rekening gehouden met de boom door zijn omheining rond de boom te plaatsen om deze te vrijwaren (in samenspraak met de voormalig eigenaar = grootvader bezwaarindiener). De boom staat deels op de perceelsgrens maar hoofdzakelijk op eigendom van de bezwaarindiener. Het is bijgevolg niet mogelijk om in het kader van deze verkaveling een beschermde status te geven aan die bomen. Indien een toekomstige eigenaar van de aanpalende bouwkwavel (lot 19) alsnog zou willen dat één van die bomen gekapt wordt zal er een kapvergunning moeten gevraagd worden (in het kader van de gemeentelijke verordening op de beplanting) en zal er op dat moment een beoordeling plaatsvinden.

3) Het rooien van de bomen (bos) op perceel 722 E is beoordeeld door het Agentschap voor Natuur en Bos dat op 6/2/2018 een voorwaardelijk gunstig advies heeft afgeleverd en het boscompensatievoorstel heeft goedgekeurd. De gestelde voorwaarden worden opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning. De stad HAMONT-ACHEL zal de gekapte bomen elders compenseren volgens de bepalingen, opgesteld door het Agentschap voor Natuur en Bos. In het kader van een efficiënt ruimtegebruik is het logisch dat dergelijke voorziene inbreidingszones (woongebied) ingevuld worden. Indien dit onmogelijk zou gemaakt worden door het behoud van de bossen in deze zones, zal het sneller noodzakelijk zijn om ook de woonuitbreidingsgebieden aan te snijden wat haaks staat op de visie van Ruimte Vlaanderen. De vergelijking met Vlaanderen als zijnde één van de minst bosrijke gebieden van Europa, lijkt een te vergaande zienswijze. Hamont-Achel is immers één van de meest beboste gemeenten uit de provincie en van Vlaanderen. Tevens zal het bosje dat verdwijnt, elders in de gemeente voldoende gecompenseerd worden, waardoor de balans in evenwicht blijft. Daardoor wordt er tegemoetgekomen aan

dit verlies én ontstaat er de mogelijkheid om aan wooninbreiding te doen op de plaatsen waar het gewestplan en het RUP dit voorzien hebben.

De mogelijke privacyhinder door de nieuwe woning en de parkeerplaatsen op de kop van de nieuwe weg is zeer beperkt. De nieuwe woning wordt ingeplant op ruim 55m afstand van de achtergevel van de woning van de bezwaarindiener. Door de huidige bomen die tegen de perceelsgrens staan op het eigen perceel zal de inkijk ook beperkt worden. Bovendien wordt er op het uiteinde van de parkeerplaatsen nog bijkomend een haag aangeplant die elke verdere inkijk en mogelijke privacyhinder moet weren. Op het perceel van de bezwaarindiener bevindt zich trouwens een breed bijgebouw achteraan (zie foto blz 7) die elk zicht op maaiveldniveau beperkt.

[...]

MILIEU EFFECTENBEOORDELING

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I en II van het Project-m.e.r.-besluit, maar wel op de lijst gevoegd als bijlage III bij het project-m.e.r.-besluit van 10/12/2004 (gewijzigd via besluit van 01/03/2013) onder rubriek 10 Infrastructuurprojecten b) Stadsontwikkelingsprojecten. Er werd bijgevolg een project MER screeningsnota bij het dossier gevoegd waarin de verschillende deelaspecten worden beoordeeld op hun milieueffecten.

[...]

Effecten op het bestaande landschap of het onroerend erfgoed in de buurt van het projectgebied.

Het projectgebied is niet gelegen in een ankerplaats, noch in een relictzone. Het projectgebied heeft bijgevolg geen uitgesproken bijzondere landschappelijke kenmerken.

De eikenwal bepaalt sterk de beeldwaarde van het projectgebied. Deze wordt dan ook maximaal behouden. Het landschap zal door de invulling met woningen ter hoogte van het projectgebied beperkt veranderen. De nieuwe bouwvolumes sluiten aan bij de bestaande bebouwing van de woonwijk. Er wordt gestreefd naar een maximale integratie in de ruimtelijke omgeving naar dichtheid, terreinbezetting, inplanting, terreinaanleg, vormgeving en materiaalkeuze en reliëf. Er worden bijgevolg geen aanzienlijke effecten op het watersysteem verwacht.

[...]

Effecten op voor de natuur waardevolle gebieden of volgens de biologische waarderingskaart waardevolle biotopen en/of faunistisch belangrijke gebieden.

Het projectgebied ligt noch in VEN-gebied, noch in Natura 2000 gebied. Het project zal weinig of geen invloed hebben op deze beschermingszones omdat deze gelegen zijn op een ruime afstand van het project. Het project betreft een invulling van een binnengebied en is vandaag reeds volledig omgeven door ontwikkeld gebied.

Op de kaarten BWK en natura2000 habitat en boswijzer, wordt duidelijk dat er een gebied (Z) gekarteerd is als biologisch waardevolle naaldboutaanplant zonder ondergroei. Hiervoor is reeds een kapvergunning voor verleend. Doch maximale integratie van bestaand inlands groen, nieuwe bomen en implementatie van streekeigen hagen als erf scheiding, zullen ervoor zorgen dat het project geen aanzienlijke effecten op fauna en flora zal teweegbrengen.

Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft bovendien de aanvraag gunstig geadviseerd, het boscompensatievoorstel goedgekeurd en een aantal voorwaarden opgelegd die zullen worden overgenomen in de stedenbouwkundige vergunning.

Bijgevolg kan geoordeeld worden dat het voorgenomen project geen aanzienlijke milieueffecten zal veroorzaken en geen significante negatieve invloed zal hebben op het milieu. Er dient bijgevolg geen milieueffectenrapport opgemaakt te worden.
[...]

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling — als uitvoering van art 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art 4.3.1. van de codex:

De verkaveling is grotendeels gelegen in het RUP "N.M B.S.-terreinen — Wijziging" in de zone voor wonen en is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP. Het gedeelte van de projectzone dat buiten het RUP gelegen is bevindt zich in landelijk woongebied en is eveneens in overeenstemming met de geldende (gewestplan)bepalingen. De aanvraag kadert tevens binnen de visie van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Hamont waarbij de betrokken zone opgenomen werd als inbreidingsgebied.

De gemeenteraad van HAMONT-ACHEL heeft op 22/1/2018 de zaak der wegen goedgekeurd. Het ontwerp van de wegen voorziet een T-structuur met doodlopende straten waardoor het sluipverkeer wordt geweerd. Bij de keuze van verhardingen voor de wegen is tevens geopteerd voor duurzame materialen die aansluiten bij de omgeving. De bestaande waardevolle groenstructuur bestaande uit een bomenrij wordt tevens in het project opgenomen en zorgt met de nieuwe groenaanplantingen voor een betere integratie van de verkaveling in de omgeving.

De toekomstige bebouwing zal aansluiten op deze van de omringende percelen die gelegen zijn in verkavelingen waarvan deze verkaveling ruimtelijk gezien een geheel mee vormt en waarbij de voorschriften van het RUP van toepassing zijn. De verkaveling heeft geen invloed op de bestaande verkeersveiligheid en mobiliteit, integreert zich in de omgeving en het bestaande straatbeeld wordt niet aangetast. De argumenten van de ontwerper in bijgevoegde motiveringsnota kunnen bijgevolg bijgetreden worden. Door de vorm en afmetingen van de percelen en door het samengaan met de omringende percelen en bebouwing is het voorgestelde aanvaardbaar. Het ontwerp voldoet aan de vigerende normen en de algemene stedenbouwkundige voorschriften.

Lot 20, achterliggende grond wordt gevoegd bij het aanpalend perceel en wordt net als lot 21 dat bestemd is om overgedragen te worden naar het openbaar domein uit de verkaveling gesloten. Zoals in de motivatienota wordt aangegeven worden er enkel eengezinswoningen toegestaan. De stedenbouwkundige voorschriften van het RUP blijven van toepassing.

Alle bebouwing dient te worden gesloopt vooraleer de verkaveling ten uitvoer kan worden gebracht. Dit houdt in dat zolang aan de opschortende voorwaarde tot sloping, die verbonden is aan de verkavelingsvergunning zelf en waarvan de naleving rust op de verkavelaar zelf, niet voldaan is de verkavelaar niet kan overgaan tot verkoop van de loten in de art 4.2.15. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Bij de openbaarmaking werd één bezwaarschrift ingediend dat behandeld werd in de rubriek "Het Openbaar Onderzoek" hierboven. Alle adviesinstanties verleenden een voorwaardelijk gunstig advies. De gestelde voorwaarden dienen gevolgd te worden.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

[...]

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de verkavelingvergunning af aan de aanvrager voor de loten 1 tot en met 19, die ertoe verplicht is de volgende voorwaarden na te leven:

- Lot 20, achterliggende grond wordt gevoegd bij een aanpalend perceel en wordt net als lot 21 dat bestemd is om overgedragen te worden naar het openbaar domein, uit de verkaveling gesloten.

- Alle bebouwing dient te worden gesloopt vooraleer de verkaveling ten uitvoer kan worden gebracht. Dit houdt in dat zolang aan de opschortende voorwaarde tot sloping, die verbonden aan de verkavelingsvergunning zelf en waarvan de naleving rust op de verkavelaar zelf, niet voldaan is, de verkavelaar niet kan overgaan tot verkoop van de loten in de art. 4.2.15. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

- Er worden enkel eengezinswoningen toegestaan. De stedenbouwkundige voorschriften van het RUP, blijven van toepassing.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 4.3.1, §1, 1°, b) VCRO, artikel 4.3.1, §2, 1° en 2° VCRO, artikel 4.3.1, §1 tweede lid VCRO, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet) en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij wijzen op de aanwezigheid van een bomenrij en houtkant aan de oostzijde van het projectgebied en stellen dat deze bomenrij in het RUP 'NMBS-terreinen – wijziging' zodanig was ingetekend dat een "insnijding parallel" hieraan werd voorzien en voor de ontsluiting van het gebied dus geen van

de bomen diende te sneuvelen. Er wordt onvoldoende gemotiveerd waarom nu toch gekozen wordt om de bomenrij te doorkruisen waardoor één van de waardevolle eiken moet verdwijnen.

Voorts verwijzen zij naar de repliek op de ingediende bezwaren zoals geformuleerd in de bestreden beslissing waarin wordt verwezen naar de bouwkavel en de eigenaar ervan, dat grenst aan de eigendom van de verzoekende partijen. Zij stellen dat de betrokken eigenaar nooit werd gehoord noch werd aangesproken. De verwerende partij baseert zich louter op informatie afkomstig van de gemeente, zijnde tevens de aanvrager van de betrokken vergunning.

De verzoekende partijen benadrukken dat, op uitzondering van één eik, geen van de overige aanwezige bomen op de plannen is vermeld hoewel het betrokken bos is opgenomen in de biologische waarderingskaart als waardevol bos. Zij uiten het vermoeden dat de plannen op dit punt onvolledig zijn. De plannen maken evenmin melding van de aanwezige hoogstammige bomen, waarvan sommige met een stamomtrek van 1 meter op 1 meter stamhoogte.

In dat verband wijzen de verzoekende partijen er nog op dat er een *“monumentale eik van meer dan 60 jaar”* staat ter hoogte van de perceelsgrens, die op zeer korte afstand zal komen te staan van één van de nieuw te bouwen woningen binnen de verkaveling. Een eventuele vordering tot rooien kan niet meer uitgeoefend worden gelet op de dertigjarige verjaring.

Voorts halen de verzoekende partijen aan dat het advies van het agentschap Natuur en Bos ten onrechte stelt dat het perceel is bezet met naaldbos. De begroeiing op het perceel C723C werd echter op basis van een eerder verleende kapvergunning reeds verwijderd. Het merendeel van het bos op het aangrenzende perceel C722D bestaat in hoofdzaak uit loofbomen in plaats van naaldbomen. Dat een deel van het bos van geringe waarde is, zoals het advies van het agentschap Natuur en Bos stelt, wordt volgens de verzoekende partijen niet gestaafd.

Zij wijzen er ten slotte op dat al deze punten ook werden aangehaald in het ingediende bezwaar maar dat hierop niet afdoende is geantwoord in de bestreden beslissing.

2.

De verwerende partij repliceert dat wel degelijk gemotiveerd wordt waarom één boom moet gekapt worden, met name om de verkaveling te ontsluiten.

Bovendien is het perceel van de verzoekende partijen zelf niet begrepen in de verkaveling zodat de daar aanwezige bomen en kleine landschapselementen buiten schot blijven.

Volgens de verwerende partij zijn de effecten op de natuur of de volgens de biologische waarderingskaart waardevolle biotopen en/of faunistisch belangrijke gebieden afdoende in de beoordeling betrokken. De aanvraagpercelen maken geen deel uit van een VEN-gebied noch van een Natura 2000-gebied. Wel is er een gebied gekarteerd als biologisch waardevolle naadhoutaanplant zonder ondergroei, maar hiervoor werd reeds in het verleden een kapvergunning verleend.

De verwerende partij wijst er op dat het agentschap voor Natuur en Bos de aanvraag kritisch heeft bestudeerd en finaal gunstig heeft geadviseerd en ook het boscompensatievoorstel heeft goedgekeurd.

Eventuele inkijk blijft beperkt gezien de afstand van ruim 55 meter tussen de nieuwe woning en de achtergevel van de woning van de verzoekende partijen en gezien de aanwezigheid van de bestaande bomen op het eigen perceel van de verzoekende partijen. Bijkomend zal ook nog een haag aangeplant worden.

3.

De tussenkomenende partij voegt hieraan toe dat de toepasselijke voorschriften van het RUP 'NMBS-terreinen wijziging' betrekking hebben op het handhaven van de groene structuurlijn als een geheel en niet op elke boom afzonderlijk, wat blijkt uit het feit dat vermeld wordt dat *“de nodige doorsteken mogelijk blijven”*.

Met de huidige aanvraag blijft de bestaande groenstructuur behouden. Bovendien is het niet kennelijk onredelijk dat één boom verdwijnt – en gecompenseerd wordt - in functie van de ontsluiting van de verkaveling.

Voorts stelt de tussenkomenende partij dat de bemerking omtrent de wijze waarop het standpunt van de aanpalende eigenaar is verkregen via de gemeente weinig relevant is. De verzoekende partijen lijken niet te betwisten dat deze aanpalende eigenaar geen andere bedoelingen heeft dan het bestaande groen behouden.

Wat de eik op de perceelsgrens met de verkaveling betreft, wijst de tussenkomenende partij erop dat deze boom voornamelijk op het perceel van de verzoekende partijen staat en dat dit perceel geen deel uitmaakt van de verkaveling. De kwestie omtrent de gebeurlijke verjaring van de vordering tot rooien betreft een louter burgerrechtelijke zaak.

De verwerende partij heeft daarenboven wel degelijk de biologische waarderingskaart in haar beoordeling betrokken en heeft de bezwaren van de verzoekende partijen afdoende gemotiveerd weerlegd.

4.

In hun wederantwoordnota hernemen de verzoekende partijen in essentie de argumentatie uit het verzoekschrift en voegen nog toe dat een doorsteek van de betrokken bomenrij niet noodzakelijk is. Zij stellen dat de vergunning vermeldt dat alle bomen verwijderd moeten worden uit het binnen-gebied dus inclusief op het eigendom van de verzoekende partijen, minstens wordt er aldus een onduidelijkheid gecreëerd. Zij stellen dat het agentschap voor Natuur en Bos advies heeft moeten uitbrengen op basis van onvolledige of incorrecte informatie omdat de loofbomen niet vermeld zijn op de plannen.

Beoordeling door de Raad

1.

Op basis van artikel 4.3.1, §1, 1°, d) VCRO moet een vergunning geweigerd worden indien het aangevraagde onverenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Wat de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening betreft, beschikt de verwerende partij over een ruime discretionaire bevoegdheid. Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling op dat punt in de plaats te stellen van dat van de bevoegde overheid, maar enkel na te gaan of de verwerende partij de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, of zij met name is uitgegaan van de correcte feitelijke gegevens en niet kennelijk onredelijk heeft geoordeeld.

De formele motiveringswet vereist dat elke individuele rechtshandeling, zoals ook de bestreden beslissing, de motieven vermeldt die eraan ten grondslag liggen. Deze motivering moet afdoende zijn, hetgeen impliceert dat de motieven in feite en in rechte correct zijn, pertinent en draagkrachtig zodat zij de bestreden beslissing kunnen schragen.

2.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het verkavelen van een binnengebied in 19 loten voor open bebouwing met wegenis aanleg en dat wordt omgeven door de Rangeerweg, de Watertorenstraat en de Bevrijdingsstraat. Op het te verkavelen gebied bevindt zich in het oosten een rij eikenbomen en aan de zuidwestelijke kant een bos, aangrenzend aan de tuinen van de woningen in de Watertorenstraat en de Bevrijdingsstraat.

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partijen eigenaar en bewoners zijn van de woning gelegen aan de Bevrijdingsstraat 50, zijnde het perceel C 733 S dat achteraan grenst aan het te verkavelen gebied, ter hoogte van het voormelde bos.

De verzoekende partijen hernemen thans in hun argumentatie voor de Raad in wezen de *“drie pijlers”* waarrond hun bezwaar in het kader van het openbaar onderzoek was opgebouwd en voeren in essentie aan dat:

- onvoldoende wordt gemotiveerd waarom ervoor wordt gekozen afbreuk te doen aan de waardevolle bomenrij op het perceel nr. C 720 D,
- onvoldoende rekening is gehouden met de waardevolle bomen op het eigen perceel nr. C 733 S en
- het verdwijnen van het bos op het perceel nr. C722 E onvoldoende werd beoordeeld en onvolledig werd onderzocht door het agentschap voor Natuur en Bos, dit op basis van onvolledige plannen.

3.

In het RUP ‘NMBS-terreinen – wijziging’ wordt bepaald dat *“de schikking van de kavels zodanig zal gebeuren dat de aanwezige waardevolle groenlijn (houtwal) bewaard blijft en dus geïntegreerd wordt in het voorstel van verkaveling”*.

Uit de formulering van het betrokken voorschrift volgt dat de plannende overheid bijgevolg niet het behoud van elk van de individuele bomen op zich maar wel het behoud van de bomenrij als geheel heeft willen nastreven.

In de bestreden beslissing overweegt de verwerende partij in het kader van de bespreking van het ingediende bezwaar dat de betrokken bomenrij inderdaad is aangeduid op het grafisch plan van het RUP ‘NMBS-terreinen –wijziging’ en dat deze als groene structuurlijn moet gehandhaafd blijven. Voorts overweegt de verwerende partij dat de bomenrij in het voorliggende verkavelingsontwerp wordt geïntegreerd in de inrichting van het openbaar domein en bijgevolg behouden blijft, met uitzondering echter van één boom die wordt gerooid omwille van de ontsluiting van de verkaveling maar waarvoor ter compensatie een nieuwe boom in de rij wordt aangeplant.

De beoordeling van de opportuniteit om één boom in de bomenrij te kappen omwille van de ontsluiting van de verkaveling, behoort tot de discretionaire appreciatie van de verwerende partij. Noch de vereiste van een zorgvuldige besluitvorming, noch de motiveringsplicht kunnen zo worden gelezen dat hieruit een verplichting zou voortvloeien in hoofde van de verwerende partij om los van de aanvraag op eigen initiatief eventuele alternatieven te onderzoeken waarop de ontsluiting zou kunnen worden georganiseerd. Dat de beoordeling van de verwerende partij terzake niet kennelijk onredelijk is bevestigen de verzoekende partijen zelf waar zij stellen dat dat *“het kappen van één boom inderdaad niet onredelijk is”*.

Anders dan de verzoekende partijen voorhouden bevat de bestreden beslissing bovendien wel degelijk een motivering voor de reden waarom de bomenrij doorbroken wordt, namelijk voor de ontsluiting van de verkaveling. In de mate dat de verwerende partij in haar motivering enerzijds de voorschriften van het betrokken RUP betreft en anderzijds vaststelt dat de gerooide boom in de rij

zal worden gecompenseerd, geeft de motivering voldoende blijk van een afdoende pertinente en draagkrachtige motivering.

4.

Voorts gaan de verzoekende partijen in hun argumentatie in op het aanwezige bomenbestand op hun eigen aangrenzend perceel C 733 S en de eik ter hoogte van de perceelsgrens met het te verkavelen gebied.

Vooreerst maken de verzoekende partijen hun bewering als zou de vermelding in de bestreden beslissing dat *alle* bomen verwijderd dienen te worden, ook de bomen op hun perceel bedreigen, niet aannemelijk. Uit de gegevens van het aanvraagdossier en meer bepaald de ter vergunning neergelegde plannen, blijkt voldoende duidelijk dat het perceel van de verzoekende partijen niet in de verkavelingsaanvraag is begrepen. De stelling dat niet duidelijk is of de vergunning de kap impliceert van alle bomen, en dus ook deze op het perceel van de verzoekende partijen, mist bijgevolg feitelijke grondslag.

De motivering in de bestreden beslissing dat dit perceel privaat eigendom blijft en dat het in het kader van de voorliggende verkavelingsaanvraag niet mogelijk is een beschermde status te geven aan de daar aanwezige bomen volstaat als motivering waarom het bezwaar van de verzoekende partijen niet wordt bijgetreden.

Bovendien moet met de tussenkomende partij worden vastgesteld dat de kritiek omtrent de wijze waarop de intenties van de andere aanpalende eigenaar (van het perceel 731A) boven water zijn gekomen, weinig relevant is ter beoordeling van het voorliggend geschil te meer nu de verzoekende partijen niet betwisten dat deze eveneens eraan blijkt te houden dat zoveel mogelijk groen behouden blijft.

5.

In verband met het bos op het perceel 722 E stellen de verzoekende partijen vooreerst dat het advies van het agentschap voor Natuur en Bos verkeerdelijk melding maakt van een naaldbos terwijl in werkelijkheid sprake zou zijn van hoofdzakelijk loofbomen en waarbij zonder “*verdere staving*” wordt besloten dat het bos van geringe waarde is.

Nog los van de vaststelling dat de verzoekende partijen op geen enkele wijze de feitelijke onjuistheid van het advies op deze punten concreet aantonen, valt in de voorliggende zaak bovendien niet in te zien in welk opzicht het feit dat er gebeurlijk loofbomen in plaats van naaldbomen op het perceel voorkomen de regelmatigheid van het uitgebrachte advies dermate aantast, dat het tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kan leiden. Dat het bosbestand van geringe waarde is, is bovendien niet kennelijk onredelijk gelet op de beperkte omvang van het bos en de ligging ervan in een binnengebied dat deel uitmaakt van een woonzone.

De verzoekende partijen voeren nog aan dat ten onrechte is voorbijgegaan aan het feit dat het betrokken bos is opgenomen in de biologische waarderingskaart.

De verwerende partij overweegt echter uitdrukkelijk dat “*op de kaarten BWK [Biologische WaarderingsKaart] en natura2000 habitat en boswijzer, [...] duidelijk [wordt] dat er een gebied (Z) is gekarteerd als biologisch waardevolle naaldhoutaanplant zonder zondere groei.*” Vervolgens overweegt de verwerende partij dat hiervoor echter reeds een kapvergunning werd verleend en dat de maximale integratie van bestaand inlands groen, nieuwe bomen en implementatie van streekeigen hagen als erfscheiding, ervoor zullen zorgen dat het project geen aanzienlijke effecten op fauna en flora zal teweegbrengen.

De verzoekende partijen bevestigen uitdrukkelijk dat eerder al een kapvergunning werd verleend en *“en deze bomen reeds enige tijd terug zijn gekapt”*. Zij tonen niet aan dat de beoordeling in de bestreden beslissing kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is. Bovendien blijkt uit de weergegeven motieven afdoende waarom de bezwaren van de verzoekende partijen niet worden bijgetreden.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen ontleen een tweede middel aan de schending van artikel 8 en 16 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: Natuurdecreet), artikel 2 en 3 Motiveringswet, het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Zij stellen dat een deel van de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft ingekleurd zijn als waardevol bos en dat door de voorliggende aanvraag vermijdbare schade ontstaat die had kunnen en moeten voorkomen worden door de weigering van de vergunningsaanvraag en dat er aldus afbreuk wordt gedaan aan het stand-still-beginsel.

Voorts verwijzen zij naar hun bezwaar waarin zij stelden om eventuele alternatieven te bekijken om de aanwezige natuurelementen te beschermen. Door het kappen van bepaalde bomen zullen andere bomen *‘ontheemd’* achterblijven en met hun kruin blootgesteld zijn aan hevige weersomstandigheden. Bovendien dreigen de wortels van de bomen op het eigen perceel aangetast te worden, hetzij bij het rooien van de overige bomen, hetzij tijdens de eigenlijke bouwwerken.

De verzoekende partijen stellen verder niet te betwisten dat in de *“inbreidingszone”* bijkomende woningen mogen gerealiseerd worden maar met respect voor het landelijk karakter van de omgeving en waarbij het RUP *“daarin een aanvaardbaar compromis leek”*.

2.

De verwerende partij repliceert dat de Raad slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid beschikt om de maatregelen in het kader van vermijdbare schade te beoordelen, dat de effecten op de natuur en waardevolle gebieden mee in de beoordeling worden betrokken, dat het projectgebied noch in VEN-gebied, noch in Natura 2000-gebied gelegen is en dat de aanvraag zelf geen of nauwelijks impact zal hebben op deze beschermingszones omdat ze op geruime afstand gelegen zijn.

Voorts wijst zij er nog op dat het agentschap voor Natuur en Bos de aanvraag gunstig heeft geadviseerd, dat zij het boscompensatievoorstel heeft goedgekeurd en dat de bestreden verkavelingsvergunning werd verleend onder voorwaarden.

3.

De tussenkomende partij stelt, met verwijzing naar rechtspraak van de Raad, dat een loutere daling van het bomenbestand op zich niet leidt tot een schending van de zorgplicht en dat uit de bepaling van artikel 16 Natuurdecreet geen bijzondere motiveringsplicht kan worden afgeleid met betrekking tot de natuurtoets.

Bovendien is de verwerende partij de zorgplicht wel degelijk nagekomen, heeft zij de effecten voor de natuur beoordeeld en uitdrukkelijk in de motivering betrokken en werd de aanvraag gunstig geadviseerd door het agentschap voor Natuur en Bos. Tenslotte werd het bezwaar van de verzoekende partijen in dat verband gemotiveerd weerlegd.

4.

De verzoekende partijen hernemen in hun wederantwoordnota in essentie de argumentatie uit het verzoekschrift en voegen niets wezenlijks toe.

Beoordeling door de Raad

1.1

Artikel 16, §1 Natuurdecreet bepaalt:

“In het geval van een vergunningsplichtige activiteit, draagt de bevoegde overheid er zorg voor dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan door de vergunning of toestemming te weigeren of door redelijkerwijze voorwaarden op te leggen om de schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen.”

De zorgplicht zoals vervat in deze bepaling, houdt de verplichting in voor elke vergunningverlenende overheid om ervoor te zorgen dat door het toelaten van een handeling of activiteit geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan, ongeacht de aard of het voorwerp van de aanvraag, en ongeacht de planologische bestemming van het gebied.

In het kader van de natuurtoets bestaat geen specifieke motiveringsplicht. Het feit dat het vergunningverlenende bestuursorgaan bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag niet letterlijk verwijst naar de natuurtoets, maar wel uit de vergunningsbeslissing of de stukken van het administratief dossier blijkt dat er rekening is gehouden met de effecten van de aanvraag op de natuurwaarden, kan in principe volstaan om te voldoen aan de zorgplicht die bestaat in hoofde van de vergunningverlenende overheid, voor zover voldaan wordt aan de motiveringsplicht.

1.2

Artikel 8 Natuurdecreet luidt als volgt:

“De Vlaamse regering neemt alle nodige maatregelen ter aanvulling van de bestaande regelgeving om over het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest de milieukwaliteit te vrijwaren die vereist is voor het behoud van de natuur en om het standstill-beginsel toe te passen zowel wat betreft de kwaliteit als de kwantiteit van de natuur.”

Deze bepaling maakt deel uit van de *“algemene doelstellingen van het natuurbeleid”*. Ze worden in de memorie van toelichting (Parl. St. VI. Parl. 1996-97, nr. 690-1, 7) onder meer als volgt verder toegelicht:

“Deze artikelen geven algemeen aan op welke wijze invulling zal gegeven worden aan de globale doelstelling van het decreet. Vooreerst de bescherming, de ontwikkeling, het beheer en het herstel van de natuur. Deze doelstelling kan maar gehaald worden als ook voldaan wordt aan de eisen die de natuur aan haar omgeving stelt op kwalitatief (lucht, water, bodem,) en kwantitatief vlak (beschikbare oppervlakte). Zonder in de plaats te treden van andere beleidsdomeinen, zoals het ruimtelijk beleid en het milieubeleid, zullen vanuit het natuurbeleid op dit vlak eigen accenten worden gelegd. De regelgeving die hiermee wordt beoogd, zal alleszins aanvullend werken t.a.v. de reeds bestaande. Ook de

uiteindelijke uitvoering zal in samenspraak met andere beleidsdomeinen moeten plaatsvinden.

Eerzijds dient een basismilieukwaliteit bereikt te worden, die rekening houdt met de algemene gevoeligheid van de natuur voor verontreiniging, aantasting en onttrekking. Anderzijds moet er binnen gevoelige gebieden of in bepaalde omstandigheden een bijzondere milieukwaliteit worden vooropgesteld. Dit zal minimaal moeten leiden tot het behoud van de bestaande natuur en natuurelementen en van de overblijvende groene ruimten.

De maatregelen, genoemd in artikel 8 hebben tot doel de natuur en de natuurelementen te beschermen. De voorschriften kunnen beperkingen opleggen voor de instandhouding van deze natuurwaarden. Deze voorschriften mogen het gebruik volgens de bestemming van het gebied niet in het gedrang brengen. Dit laat echter wel toe om bv. een verbod op te leggen op het rooien van hagen en heggen, het opvullen van holle wegen, het wijzigen van het bodemreliëf.

Het aangehaalde stand-still-beginsel vormt samen met de eerder aangehaalde beginselen het fundament van een doeltreffend natuurbesluit. Bij de verdere planning en uitvoering van concrete maatregelen in functie van de doelstellingen zullen zij als leidraad dienen.”

Uit deze toelichting blijkt dat deze beginselbepaling, samen met andere beginselen, het fundament vormt voor een doeltreffend natuurbesluit, maar geen bepaling betreft die in absolute termen een voorschrift inhoudt voor de vergunningverlenende overheid om een vergunning te weigeren die een daling van het bomenbestand inhoudt, waar de verzoekende partijen nochtans lijken van uit te gaan.

Het standstillbeginsel houdt in dat een verdere achteruitgang van natuurwaarden moet worden voorkomen en is een bepaling die zich in de eerste plaats richt tot de Vlaamse regering. Het artikel schrijft niet voor dat de vergunningverlenende overheid de afgifte van een stedenbouwkundige vergunning moet weigeren, tenzij is voorzien in een volledige kwantitatieve en kwalitatieve compensatie in geval van aantasting van de natuurwaarden. Het vergunningverlenend bestuursorgaan beschikt over een ruime appreciatiebevoegdheid om bij een individuele vergunningsbeslissing na te gaan of de aanvraag een achteruitgang van de aanwezige natuurwaarden veroorzaakt. Het is aan de verzoekende partijen om aan te tonen dat de bestreden beslissing een aanzienlijke achteruitgang van de natuurwaarden veroorzaakt en in dat opzicht als een kennelijke schending van het standstillbeginsel te beschouwen is. De vergunningverlenende overheid beschikt over een ruime appreciatiebevoegdheid, die enkel marginaal getoetst kan worden.

2.1

De Raad stelt vooreerst vast dat de bestreden beslissing het behoud van de waardevolle bomenrij op perceel 720 D als groene structuurlijn gehandhaafd blijft met uitzondering van één boom, die gecompenseerd wordt door de aanplant van een nieuwe boom in de rij. De verwerende partij merkt in de beslissing verder op dat de nieuwe bouwtegel die grenst aan het perceel van de verzoekende partijen privaat blijft en voor de aldaar aanwezige bomen de toekomstige eigenaar desgevallend een kapvergunning zal moeten bekomen.

2.2

Het feit dat de aanvrager over de keuzemogelijkheid beschikt om de te rooien bomen te compenseren via een bijdrage in de vorm van een boscompensatievoorstel, vloeit rechtstreeks voort uit het Bosdecreet. De concrete beoordeling van het boscompensatievoorstel komt toe aan het agentschap voor Natuur en Bos dat moet geacht worden een deskundige instantie te zijn die derhalve met afdoende kennis van zaken hierover advies uitbrengt

In de bestreden beslissing overweegt de verwerende partij ter weerlegging van het bezwaar van de verzoekende partijen over het verdwijnen van het bos op perceel 722 E, dat het rooien van deze bomen beoordeeld is geweest door het agentschap voor Natuur en Bos, dat vervolgens door deze instantie een gunstig advies is uitgebracht, dat het boscompensatievoorstel is goedgekeurd en dat de voorgestelde voorwaarden zijn overgenomen als vergunningsvoorwaarden in de bestreden beslissing. Voorts overweegt de verwerende partij dat de boscompensatie bijdraagt aan de realisatie van de beleidsvisie waarin wordt gestreefd naar wooninbreiding omdat vermeden wordt dat er woonuitbreidingsgebied aangesneden moet worden. Met betrekking tot de argumentatie dat Vlaanderen de minst bosrijke regio in Europa is, overweegt de verwerende partij ten slotte dat deze vergelijking een te vergaande zienswijze inhoudt, dat Hamont-Achel een van de bosrijkste gemeenten van de provincie is en dat *“de balans in evenwicht blijft”* doordat de gerooide bomen elders worden gecompenseerd. Waar de verzoekende partijen stellen dat noch het advies van het agentschap voor Natuur en Bos noch de bestreden beslissing melding maken van de Biologische Waarderingskaart, blijkt nochtans uit de beslissing op blz. 9 dat wel degelijk melding gemaakt wordt van de biologisch waardevolle naaldhoutplant zonder ondergroei volgens de kaarten BWK en Natura 2000 gebied. Zulks wordt ook vermeld in het advies van het agentschap voor Natuur en Bos van 13 december 2017.

In de mate dat de verwerende partij bij de weerlegging van het bezwaar van de verzoekende partijen uitdrukkelijk verwijst naar het gunstig advies van het agentschap voor Natuur en Bos van 6 februari 2018 en tevens naar het goedgekeurde boscompensatievoorstel, en bijkomend in een eigen motivering verwijst naar de beleidsvisie om wooninbreiding na te streven teneinde aansnijding van woonuitbreidingsgebied te voorkomen vormt dit een afdoende concrete en draagkrachtige motivering waarom de grieven en argumenten van de verzoekende partijen niet worden bijgetreden, minstens tonen de verzoekende partijen het onredelijk karakter van deze motivering niet aan.

2.3

De bewering van de verzoekende partijen dat de kruinen van de overblijvende bomen te lijden zullen hebben onder de weersomstandigheden door het verdwijnen van de te rooien bomen, is een loutere aanname. De verzoekende partijen geven daarenboven zelf aan *“niet te betwisten dat in deze inbreidingszone bijkomende woningen mogen worden gerealiseerd”*. Zij tonen niet aan dat zij een rechtmatige verwachting konden koesteren voor het behoud van aanpalend bosbestand, temeer daar de aanvraagpercelen zich situeren in woongebied. De overdruk landelijk karakter houdt niet in dat op deze percelen niet mag gebouwd worden, enkel dat dit dient te gebeuren met respect voor de landelijke omgeving.

2.4

De Raad stelt aldus vast dat de naleving van de door artikel 16 Natuurdecreet opgelegde zorgplicht voldoende blijkt uit de samenlezing van de adviezen van het agentschap voor Natuur en Bos en de motivering van de bestreden beslissing zoals hierboven weergegeven onder de punten 2.1 tot 2.3, en waaruit blijkt dat mogelijke schadelijke effecten door het verdwijnen van bomen wordt gecompenseerd deels door aanbataling van een boscompensatiebijdrage, deels door nieuwe aanplant, met behoud van de waardevolle bomenrij als groene structuur, weze het dat hieraan geen aparte, formele clausule werd gewijd.

De stelling van de verzoekende partijen als zou op het plan een deel van de bestaande bomen niet zijn aangeduid, en waaruit zij afleiden dat het advies van het agentschap Natuur en Bos niet met afdoende deskundigheid kon gevoerd worden, betreft een loutere eigen aanname, die door geen concrete elementen of stukken van het dossier worden gestaafd. De verzoekende partijen tonen niet aan dat het agentschap voor Natuur en Bos zich uitsluitend op de voorgelegde plannen heeft gesteund, en maken bovendien niet aannemelijk in welke mate de eventuele aanwezigheid van

loofbomen, naast naaldbomen, enig verschil zouden hebben kunnen uitmaken in de beoordeling. De verzoekende partijen tonen evenmin aan dat de verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag de haar toekomende appreciatiemarge is te buiten gegaan en dat door het vergunnen van de aanvraag een duidelijke achteruitgang in milieuwaarden wordt veroorzaakt. De verzoekende partijen maken terzake abstractie van de opgelegde voorwaarden tot maximaal behoud van de groene structuur met compensatie voor de noodzakelijke bomenkap en het gegeven dat de aanvraag zich situeert in woongebied, zij het met landelijk karakter.

2.5

De door de verzoekende partijen gevreesde schade voor de wortels van de bomen op het eigen perceel als gevolg van de kappingen en/of de latere bouwwerken, betreft een burgerrechtelijk aspect dat in het licht van regel dat vergunningen worden verleend onder voorbehoud van burgerlijke rechten, niet kan meespelen in de beoordeling van het aangevraagde.

Het middel wordt verworpen.

VII. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt. Het komt gepast voor aan de verwerende partij de gevraagde rechtsplegingsvergoeding toe te kennen ten belope van het basisbedrag van 700 euro.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partij niet ten laste van de verzoekende partijen te leggen aangezien de tussenkomende partijen zelf beslissen om al dan niet tussen te komen in een procedure. Bovendien bestaat het risico dat door de tenlastelegging aan de verzoekende partijen van de kosten van de tussenkomst het recht op toegang tot de rechter onredelijk wordt bezwaard.

De verzoekende partijen kunnen moeilijk inschatten hoeveel partijen er zullen tussenkomen in de procedure. Door de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partijen, bestaat het risico dat ze financieel worden afgeschrikt om een beroep in te stellen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de stad Hamont-Achel is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 25 juni 2019 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH